

Azerbejdżan pokazał zęby

#Lotnictwo wojskowe #Strategia i polityka 1 lipca 2008

26 czerwca w Baku, stolicy bogatego w ropę naftową Azerbejdżanu, odbyła się pierwsza od 11 lat parada wojskowa. Okazją do demonstracji siły była 90. rocznica utworzenia sił zbrojnych niepodległego państwa.

Pokazane po raz pierwszy w służbie armii Azerbejdżanu bsl Aerostar i Orbiter / Zdjęcie:

Azerbejdżan pozostaje od wielu lat w konflikcie z Armenią, oskarżaną o terroryzm i okupowanie Górnego Karabachu. Konflikt ma znacznie głębsze korzenie, związany jest też ze stosunkiem Turków, kuzynów Azerów, wobec Ormian (jednym z najbliższych sojuszników Armenii jest obecnie Grecja). Ostatnie wydarzenia w Kosowie i wokół Abchazji sprawiają, iż konflikt w Górnym Karabachu ponownie się zaognia i niewykluczone, iż w ciągu kilku-kilkunastu miesięcy dojdzie tam do nowej erupcji walk.

W tym kontekście nie dziwi azerskie inwestowanie w siłę zbrojną i rozwój przemysłu obronnego. Prezydent Azerbejdżanu i głównodowodzący SZ İlham Alijew podkreślił ostatnio, iż w ciągu 5 lat budżet obronny wzrósł 10-krotnie i obecnie przekracza 2 mld USD rocznie.

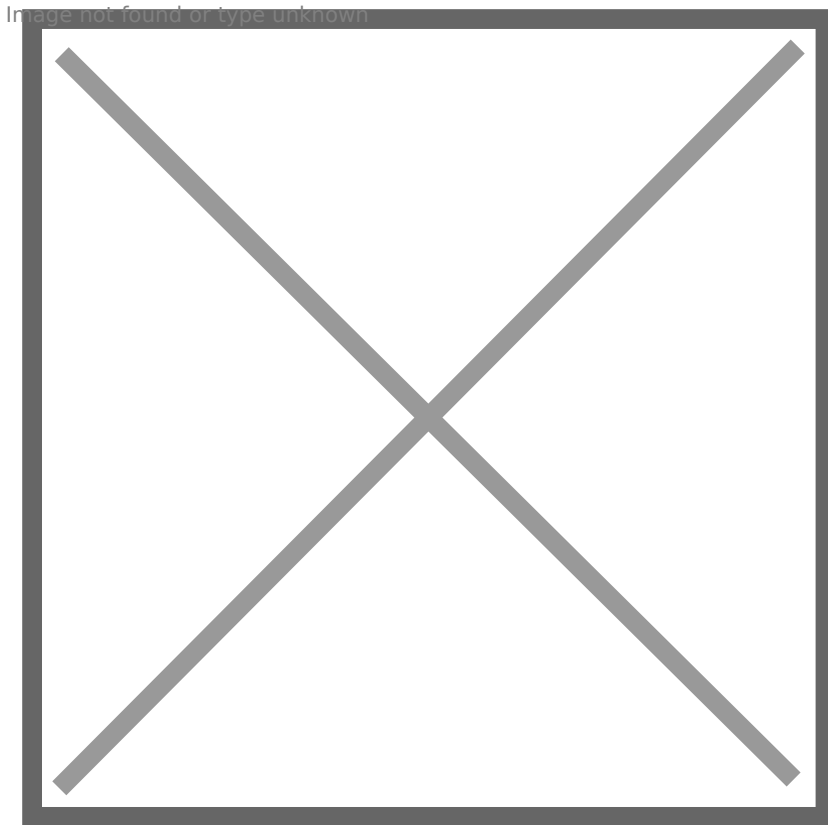
Azerbejdżan nie był dotychczas wymieniany wśród użytkowników systemu Toczka-U / Z

Podczas parady pokazano pododdział elitarniej jednostki (Gwardii Prezydenckiej?) w umundurowaniu z kamuflażem przypominającym do złudzenia wzór stosowany obecnie przez US Army, z radiostacjami osobistymi (najprawdopodobniej wariant Motorola DTR - nie są to żadne znane radiostacje z rodziny osobistych; radiostacje tych używają także żołnierze innego pododdziału sił specjalnych pokazanego na paradzie). Część żołnierzy (pierwszy szereg i boczna kolumna) wyposażonych zostało w nowe 5,56-mm karabinki automatyczne IWI TAR-21 Tavor.

Po raz pierwszy pokazano oficjalnie bezzałogowe systemy latające, zakupione pod koniec 2007 w izraelskiej spółce Aeronautics Defense Systems. W defiladzie jechały (zainstalowane na dachach ciężarówek) taktyczne bsl Aerostar (w odmianie z satelitarnym łączem przekazywania danych, pozwalającym m.in. na współpracę 2 aparatów, z których jeden odgrywa rolę retranslatora) oraz używane także przez SZ RP (oraz Irlandii, Serbii i Kazachstanu) Orbiter. Te ostatnie, podobnie jak w Kazachstanie, są elementem systemu dowodzenia i rozpoznania modernizowanych wojsk rakietowych i artylerii Azerbejdżanu. Ich wyrzutnie zostały osadzone na samochodach GAZ-66, lecz materiał zdjęciowy nie pozwala na potwierdzenie, czy była to instalacja tylko pokazowa (jak w przypadku Aerostarów), czy są one używane standardowo jako platformy startowe (taki wariant został opracowany i obejmuje anteny śledzące -

najnowsze 4 systemy Orbiterów, zakupione przez Polskę w czerwcu 2008, mają być dostarczone właśnie w takiej konfiguracji).

Wszystko wskazuje na to, iż to Azerbejdżan jest państwem, który wedle informacji prasowej Aeronauticsa ze stycznia 2008, zakupił 4 systemy Aerostar (16 samolotów) o wartości ok. 30 mln USD (Polska miała za jeden system AAI RQ-7B Shadow 200 z 4 samolotami i bez łącza satelitarnego zapłacić - ze środków FMF - 38,2 mln USD; przypomnieć wypada, iż MON ostatecznie zrezygnowało z tego zakupu w marcu 2008).

*Dzień przed paradą
prezydent Alijew
uczestniczył w prezentacji
zabezpieczonych przed
skutkami wybuchów min
pojazdów patrolowych
Matador I Marauder (o
masie maksymalnej 14,5 t,
ale różniące się
rozwiązaniem nadwozia i
liczbą przewożonych
pasażerów), opracowanych
przez Middle East Defence
Systems (MDS), spółkę joint
venture
południowoafrykańskiej
Paramount Group I*

jordańskiego King Abdullah II Design and Development Bureau (KADDB). Prezydent Alijew rekomendował uruchomienie produkcji tych pojazdów w Azerbejdżanie / Zdjęcie: MDS

Kolejnym nowym systemem uzbrojenia z izraelskim rodowodem jest autonomiczny system raketowy Lynx, opracowany przez Israel Military Industries (IMI) i pokazany po raz pierwszy w 2007. System w odmianie dla Azerbejdżanu (i Kazachstanu, który będzie go także u siebie produkował pod nazwą Naiza - niewykluczone, że system azerski pochodzi formalnie z Kazachstanu) jest osadzony na podwoziu KamAZ 63502. W odróżnieniu od armii kazachskiej, która przynajmniej obecnie skupiła się na użyciu pocisków z systemów Grad i Uragan, armia azerska pokazała w Baku trzy wozy z wyrzutniami pocisków kal. 122 mm (z systemu Grad) i 160 mm (z systemu LAR, zakupionego w regionie także przez Gruzję od rumuńskiego producenta) oraz - co jest największą sensacją - z wyrzutniami pocisków dalekiego zasięgu EXTRA, opracowanych

przez IMI i Israel Aeronautics Industries (IAI). Pociski o zasięgu do 150 km nie zostały pokazane, zatem w istocie nie ma pewności, iż są już w Azerbejdżanie. Extra i LORA (od IAI) są oferowane także armii polskiej w ramach szykowanego programu WR-300 (Homar).

Niespodzianką było pokazanie przez armię Azerbejdżanu wyrzutni pocisków balistycznych bliskiego zasięgu 9K79-1 Toczka-U oraz haubic samobieżnych kal. 152 mm 2S3 Akacja i 203-mm dział samobieżnych 2S7 Pion.

W Baku pokazano opracowany przez IMI system Lynx osadzony na samochodzie KamAZ

Po raz pierwszy publicznie zaprezentowane zostały także wyrzutnie systemu raketowego Smiercz (w 2005 Ukraina przekazać miała Azerbejdżanowi 11 sztuk) oraz transportery BTR-80A. Obrona powietrzna potwierdziła posiadanie systemów S-125 Newa oraz S-200 Wega, przy czym rakiety przewożone były na transporterach z rodziny KamAZ.

Kontrolowane przez państwo media azerskie donosiły kilka miesięcy temu, iż ministerstwo przemysłu obronnego (utworzone w 2005) Azerbejdżanu ma zamiar w tym roku uruchomić kilka nowych fabryk, w tym należące do spółek Iqlim, Peyk i Telemexanika. 25 maja prezydent Alijew uczestniczył w rozruchu zakładów optycznych, mających produkować m.in. sprzęt noktowizyjny. Do 2001 przemysł zbrojeniowy ma być złożony z 53 zakładów, produkujących sprzęt od kamizelek kuloodpornych i mundurów, poprzez wyposażenie optoelektroniczne, po transportery opancerzone. Większość projektów związanych jest z porozumieniami o kooperacji z zakładami w Białorusi, Izraelu, Pakistanie i Turcji. Tylko w 2008 Azerbejdżan przeznaczył na ministerstwo przemysłu obronnego 79,6 mln USD.

Pokazane po raz pierwszy w służbie armii Azerbejdżanu bsl Aerostar i Orbiter / Zdjęcie: TV Azerbejdżanu

Azerbejdżan pozostaje od wielu lat w konflikcie z Armenią, oskarżaną o terroryzm i okupowanie Górnego Karabachu. Konflikt ma znacznie głębsze korzenie, związany jest też ze stosunkiem Turków, kuzynów Azerów, wobec Ormian (jednym z najbliższych sojuszników Armenii jest obecnie Grecja). Ostatnie wydarzenia w Kosowie i wokół Abchazji sprawiają, iż konflikt w Górnym Karabachu ponownie się zaognia i niewykluczone, iż w ciągu kilku-kilkunastu miesięcy dojdzie tam do nowej erupcji walk.

W tym kontekście nie dziwi azerskie inwestowanie w siłę zbrojną i rozwój przemysłu obronnego. Prezydent Azerbejdżanu i głównodowodzący SZ İlham Alijew podkreślił ostatnio, iż w ciągu 5 lat budżet obronny wzrósł 10-krotnie i obecnie przekracza 2 mld USD rocznie.

Azerbejdżan nie był dotychczas wymieniany wśród użytkowników systemu Toczka-U / Zdjęcie: MO Azerbejdżanu

Podczas parady pokazano pododdział elitarnej jednostki (Gwardii Prezydenckiej?) w umundurowaniu z kamuflażem przypominającym do złudzenia wzór stosowany obecnie przez US Army, z radiostacjami osobistymi (najprawdopodobniej wariant Motorola DTR - nie są to żadne znane radiostacje z rodziny osobistych; radiostacji tych używają także żołnierze innego pododdziału sił specjalnych pokazanego na paradzie). Część żołnierzy (pierwszy szereg i boczna kolumna) wyposażonych zostało w nowe 5,56-mm karabinki automatyczne IWI TAR-21 Tavor.

Po raz pierwszy pokazano oficjalnie bezzałogowe systemy latające, zakupione pod koniec 2007 w izraelskiej spółce Aeronautics Defense Systems. W defiladzie jechały (zainstalowane na dachach ciężarówek) taktyczne bsl Aerostar (w odmianie z satelitarnym łączem przekazywania danych, pozwalającym m.in. na współpracę 2 aparatów, z których jeden odgrywa rolę retranslatora) oraz używane także przez SZ RP (oraz Irlandii, Serbii i Kazachstanu) Orbitery. Te ostatnie, podobnie jak w Kazachstanie, są elementem systemu dowodzenia i rozpoznania modernizowanych wojsk rakietowych i artylerii Azerbejdżanu. Ich wyrzutnie zostały osadzone na samochodach

GAZ-66, lecz materiał zdjęciowy nie pozwala na potwierdzenie, czy była to instalacja tylko pokazowa (jak w przypadku Aerostarów), czy są one używane standardowo jako platformy startowe (taki wariant został opracowany i obejmuje anteny śledzące - najnowsze 4 systemy Orbiterów, zakupione przez Polskę w czerwcu 2008, mają być dostarczone właśnie w takiej konfiguracji).

Wszystko wskazuje na to, iż to Azerbejdżan jest państwem, który wedle informacji prasowej Aeronauticsa ze stycznia 2008, zakupił 4 systemy Aerostar (16 samolotów) o wartości ok. 30 mln USD (Polska miała za jeden system AAI RQ-7B Shadow 200 z 4 samolotami i bez łącza satelitarnego zapłacić - ze środków FMF - 38,2 mln USD; przypomnieć wypada, iż MON ostatecznie zrezygnowało z tego zakupu w marcu 2008).

Dzień przed paradą prezydent Alijew uczestniczył w prezentacji zabezpieczonych przed skutkami wybuchów min pojazdów patrolowych Matador I Marauder (o masie maksymalnej 14,5 t, ale różniące się rozwiązaniem nadwozia i liczbą przewożonych pasażerów), opracowanych przez Middle East Defence Systems (MDS), spółkę joint venture południowoafrykańskiej Paramount Group I jordańskiego King Abdullah II Design and Development Bureau (KADDB). Prezydent Alijew rekomendował uruchomienie produkcji tych pojazdów w Azerbejdżanie / Zdjęcie: MDS

Kolejnym nowym systemem uzbrojenia z izraelskim rodowodem jest autonomiczny system raketowy Lynx, opracowany przez Israel Military Industries (IMI) i pokazany po raz pierwszy w 2007. System w odmianie dla Azerbejdżanu (i Kazachstanu, który będzie go także u siebie produkował pod nazwą Naiza - niewykluczone, że system azerski pochodzi formalnie z Kazachstanu) jest osadzony na podwoziu KamAZ 63502. W odróżnieniu od armii kazachskiej, która przynajmniej obecnie skupiła się na użyciu

pocisków z systemów Grad i Uragan, armia azerska pokazała w Baku trzy wozy z wyrzutniami pocisków kal. 122 mm (z systemu Grad) i 160 mm (z systemu LAR, zakupionego w regionie także przez Gruzję od rumuńskiego producenta) oraz - co jest największą sensacją - z wyrzutniami pocisków dalekiego zasięgu EXTRA, opracowanych przez IMI i Israel Aeronautics Industries (IAI). Pociski o zasięgu do 150 km nie zostały pokazane, zatem w istocie nie ma pewności, iż są już w Azerbejdżanie. Extra i LORA (od IAI) są oferowane także armii polskiej w ramach szykowanego programu WR-300 (Homar).

Niespodzianką było pokazanie przez armię Azerbejdżanu wyrzutni pocisków balistycznych bliskiego zasięgu 9K79-1 Toczka-U oraz haubic samobieżnych kal. 152 mm 2S3 Akacja i 203-mm dział samobieżnych 2S7 Pion.

W Baku pokazano opracowany przez IMI system Lynx osadzony na samochodzie KamAZ 63502, praktycznie tożsamy z systemem Naiza stworzonym dla Kazachstanu. Jednak Azerowie pokazali Lynxa z wyrzutniami pocisków kal. 122 mm (z systemu Grad) i 160 mm (LAR) oraz - co było największą sensacją - 300 mm Extra, opracowanych we współpracy IMI i IAI / Zdjęcie: MO Azerbejdżanu

Po raz pierwszy publicznie zaprezentowane zostały także wyrzutnie systemu rakietowego Smiercz (w 2005 Ukraina przekazać miała Azerbejdżanowi 11 sztuk) oraz transportery BTR-80A. Obrona powietrzna potwierdziła posiadanie systemów S-125 Newa oraz S-200 Wega, przy czym rakiety przewożone były na transporterach z rodziny KamAZ.

Kontrolowane przez państwo media azerskie donosiły kilka miesięcy temu, iż ministerstwo przemysłu obronnego (utworzone w 2005) Azerbejdżanu ma zamiar w tym roku uruchomić kilka nowych fabryk, w tym należące do spółek Iqlim, Peyk i Telemexanika. 25 maja prezydent Alijew uczestniczył w rozruchu zakładów optycznych, mających produkować m.in. sprzęt noktowizyjny. Do 2001 przemysł zbrojeniowy ma być złożony z 53 zakładów, produkujących sprzęt od kamizelek kuloodpornych i mundurów, poprzez wyposażenie optoelektroniczne, po transportery opancerzone. Większość projektów związanych jest z porozumieniami o kooperacji z zakładami w Białorusi, Izraelu, Pakistanie i Turcji. Tylko w 2008 Azerbejdżan przeznaczył na ministerstwo przemysłu obronnego 79,6 mln USD.
